

Streszczenie rozprawy doktorskiej.

Współczesna architektura tymczasowa w kontekście koncepcji społeczeństwa ponowoczesnego Zygmunta Baumana.

Autor: mgr inż. arch. Agnieszka Mańkowska

Promotor: dr hab. n.t. Artur Zaguła, prof. PŁ

Promotor pomocniczy: dr inż. arch. Tomasz Krotowski

Praca ma na celu ukazanie zależności rozwoju architektury tymczasowej od zmian zachodzących w społeczeństwie oraz zestawienie współczesnych tendencji wzrostu popularności architektury tymczasowej z diagnozą Zygmunta Baumana o płynnej nowoczesności, prowadzące do stworzenia, na tej podstawie, typologii współczesnej architektury tymczasowej.

Tom pierwszy, stanowiący główną część pracy podzielony został na rozdziały dedykowane charakterystycznym okresom społecznym. Począwszy od starożytności, równoległe do zachodzących zmian społecznych, politycznych i gospodarczych, formowały się społeczeństwa o cechach charakterystycznych dla każdego okresu, później nazwane kolejno jako społeczeństwa: prymitywne/ tradycyjne, przemysłowe/ nowoczesne, masowe/ informacyjne/ globalne czy w końcu ponowoczesne, współczesne dla autorki rozprawy. W tym czasie, wraz z realiami (opisanymi po krótko dla każdego okresu wyłonionych społeczeństw z wyodrębnieniem ich cech charakterystycznych), zmieniała się także architektura, a jak pokazały przeprowadzone badania, także tymczasowy jej odłam.

Kolejnym krokiem pracy, było przedstawienie teorii Zygmunta Baumana o społeczeństwie ponowoczesnym poprzez wypunktowanie najważniejszych cech współczesnej jednostki społecznej i XXI-wiecznej rzeczywistości. Powyższe pozwoliło nakreślić obraz współczesnego świata, gdzie dominują przede wszystkim: elastyczność, mobilność, nieustanne zmiany, konsumpcjonizm, życie na pokaz, ciągły głód wrażeń, nieustanne pobudzanie emocji, ale i w konsekwencji: samotność czy też strach przed każdym rodzajem długotrwałego zobowiązania.

Analiza współczesnej architektury tymczasowej wykazała związek obiektów czy też inicjatyw o tymczasowym charakterze z konsekwencjami konstrukcji współczesnej rzeczywistości. Na tej podstawie, autorka pracy, zauważa, że to właśnie architektura tymczasowa XXI wieku może być odpowiedzią na współczesne potrzeby jednostki budującej społeczeństwo czy wręcz być skutkiem otaczającej jej rzeczywistości, tym samym wypełniając lukę jakiejś tzw. architektura trwała, z racji swojej podstawowej roli, nie może wypełnić. Powyższe dowodzi słuszności przyjętych w rozprawie tez.

Prowadzone badania doprowadziły także do stworzenia propozycji typologii współczesnej czy też ponowoczesnej architektury tymczasowej, w nawiązaniu do kondycji współczesnego społeczeństwa.

Tom drugi pracy, który jest jej dopełnieniem, zawiera załączniki będące podstawą prowadzonych badań, w postaci: zestawienia obiektów współczesnej architektury tymczasowej wraz z wynikami przeprowadzonych na tej podstawie analiz (Zał. 1), wyników przeprowadzonej ankiety społecznej na temat popularności współczesnej architektury tymczasowej (Zał. 2), oraz wyników ankiety przeprowadzonej, niezależnie od prowadzonych badań, pośród przedstawicieli zawodów związanych bezpośrednio czy też pośrednio z architekturą (tymczasową), w celu ukazania obiektywnego spojrzenia na opracowywany temat (Zał. 3).